

עפ"ת 23415/07/18 - מיכאל צור נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 23415-07-18 צור נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
מערער	מיכאל צור
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין ראשית דבר

1. לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפ"ת (כב' הש' אורן בועז) בהמ"ש 6924-06-18, בגדרה נדחתה בקשתו של המערער להארכת מועד להישפט (להלן: "**ההחלטה**").

2. רכב הרשום על שמו של המערער שמספרו 20-076-76 (להלן: "**הרכב**"), תועד בעת ביצוע 3 עבירות של נהיגה במהירות העולה על המותר, בשלושה מועדים שונים: 04.03.2017, 17.06.2017 ו- 06.01.2018 (להלן: "**עבירות המהירות**").

3. ביום 18.06.18 הוגשה לבית משפט קמא בקשה להארכת מועד להישפט בגין עבירות המהירות (להלן: "**הבקשה**").

במסגרת הבקשה נטען כי קיומן של עבירות המהירות, נודע למערער אך בעת שקיבל לביתו הודעה מטעם רשות הרישוי (להלן: "**ההודעה**"), לפיה הוטל עליו אמצעי תיקון של פסילה למשך 3 חודשים וחידוש רישיון הנהיגה לאחר מבחן עיוני (להלן: "**אמצעי התיקון**"). זאת, עקב זקיפת 40 נקודות לחובתו, בגין הרשעתו בביצוע 5 עבירות תנועה, ובכללן עבירות המהירות.

המערער כפר בכך שביצע את עבירות המהירות, וטען שזקפו לחובתו אך מחמת כך שהרכב רשום על שמו.

נטען כי מבירור שנערך, אשת המערער היא זו שנהגה ברכב בעת ביצוע עבירות המהירות והיא זו שנשאה בתשלום הקנסות שהוטלו בגין.

נטען בנוסף כי הותרת המצב על כנו תגרום עוול למערער המסתייע בנהיגה ברכב לצרכי פרנסתו.

לבקשה צורף תצהיר המערער ממנו עלה כי המערער כפר בכך שנהג ברכב, בעת ביצוע עבירות המהירות וטען כי הרכב מצוי בחזקתה הבלעדית של אשתו והדו"חות שולמו על ידה.

כן צורף תצהירה של אשת המערער ממנו עלה כי היא המחזיקה בפועל של הרכב וכי היא נהגה ברכב, בכל אחת מן הפעמים שבהן תועד הרכב בביצוע עבירות המהירות. עוד נטען כי אשת המערער שילמה את הדו"חות מבלי להבין את משמעות התשלום, קרי, הרשעה ורישום נקודות.

ההחלטה

4. ביום 03.07.18, דחה בית משפט קמא את הבקשה בקבעו כי מששולם הקנס, השתכללה הרשעתו של המערער בעבירה בה הואשם ועם חלוף המועד להגשת ערעור, הפכה ההרשעה לחלוטה. בית משפט קמא הפנה לקביעות בית המשפט העליון בהקשר זה, כי יש להיענות לבקשה להארכת מועד רק במקרים שבהם המבקש לא ידע ולא יכול היה לדעת כי אישום תלוי ועומד כנגדו.

בית משפט קמא קבע כי אין המדובר במצב בו המערער לא ידע ולא יכול היה לדעת על קיומו של הדו"ח. המערער טען כי אשתו היא זו שנהגה ברכב ואף שילמה את הקנסות ללא ידיעתו וחובתו כבעל רכב, המתיר לאחר לנהוג בו, לוודא כי מידע בדבר עבירות שבוצעו ברכבו יגיע לידי, ולפעול במסגרת המועדים הקובעים בחוק.

נימוקי הערעור

5. המערער אכן רשום כבעלים של הרכב ואולם אשתו היא המחזיקה בו בפועל.
6. רק בימים שקדמו להגשת הבקשה, התחווירו למערער כי הוטל עליו אמצעי התיקון. מבירור שערך עלה כי לא ביצע את עבירות המהירות, שכן לא נהג ברכב, בעת שתועד בביצוע עבירות המהירות.
7. אשת המערער, המקפידה על תשלום החשבונות, שילמה את הקנסות שהוטלו בגין עבירות המהירות, מבלי שהבינה את השלכות פעולותיה, על המערער.
8. שגה בית משפט קמא בקבעו כי אין מדובר במצב שבו המערער לא ידע ולא יכול היה לדעת על קיומו של הדו"ח. ממקרא התצהירים שמסרו המערער ואשתו, ברי שאשת המערער לא עדכנה אותו על כך ששילמה את הקנסות.
9. מן התצהירים עלה כי הרכב נמצא בחזקתה הבלעדית של אשת המערער. היא זו שקיבלה לידיה את הדו"חות בגין עבירות המהירות ושילמה את הקנס בגין מבלי שהייתה ערה לכך כי לצד הרשעה בעבירות, נזקפות נקודות במשרד הרישוי. לו הייתה ערה לכך, הייתה פועלת להסבת הדו"חות על שמה.
10. דחיית הבקשה תוביל לעיוות דין חמור, שכן המערער יישא בעונש על מעשים שלא ביצע. פסילה למשך 3 חודשים תפגע בפרנסת המערער ובנוחותו.
11. במהלך הדיון בערעור, הבהיר ב"כ המערער כי על שמו של המערער רשומים שני כלי רכב. עוד הובהר כי מבין 5 העבירות המפורטות בהודעה, 3 עבירות המהירות בוצעו ברכב ואילו 2 העבירות הנותרות, בוצעו על ידי המערער ברכב אחר, הרשום על שמו והמצוי בחזקתו (להלן: "הרכב האחר").
12. בהסכמת המשיבה ניתנה ארכה להמצאת מסמכים המעידים על כך שהעבירות נושא

ההודעה בוצעו בשני כלי רכב שונים וכי הקנסות בגין עבירות המהירות, שולמו באמצעות כרטיס האשראי של אשת המערער. לאחר המצאת מסמכים אלה (להלן: "**המסמכים הנוספים**") מצא ב"כ המערער בעולה מהם, תמיכה לטענותיו ועמד על קבלת הערעור.

תגובת המשיבה

13. מרגע ששולמו הקנסות, הפכה הרשעתו של המערער בהן לחלוטה והנטל המוטל על כתפי המערער כבד יותר. הצהרת אשת המערער כי לא הייתה ערה להשלכות התשלום אינה ממן העניין ואין להתחשב בה.

14. על פי אמות המידה שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון, לא די בכך שאשת המערער תודה בביצוע העבירה, אלא עליה לפרט את נסיבות ביצוע העבירות ולנמק כיצד זכור לה כי היא זו שביצעה אותן. יש לבסס את הודאתה בנימוקים של ממש ובאסמכתאות.

15. ב"כ המשיבה עמדה על טיעוניה כי דין הערעור להידחות גם לאחר קבלת המסמכים הנוספים, בהדגישה כי לא ניתן ללמוד מהעולה מהם כי אשת המערער היא זו שנהגה ברכב. ואף לאור ההלכה הנוהגת לדחיית טענה כאמור.

דין והכרעה

16. הבקשה הוגשה ביום 18.06.2018, בחלוף זמן לאחר שהקנסות בגין עבירות המהירות שולמו, כשהמאוחר שבהם, ביום 13.02.18, וההרשעה בהן הפכה לחלוטה.

17. הרשעה נוכח תשלום הקנס שהפכה לחלוטה, אינה מונעת מתן אפשרות להארכת מועד להישפט. ואולם בית משפט יורה כאמור רק מקום שבו אדם לא ידע ולא יכול היה לדעת על ההליך נגדו או מנימוקים מיוחדים אחרים המקימים חשש לעיוות דין. (רע"פ 2096/07 **כוכבי נגד מדינת ישראל** (01.05.07), רע"פ 2937/17 **פלדמן נגד מדינת ישראל** (02.04.17) ורע"פ 1896/18 **נעמה הדני נ' מדינת ישראל** (10.05.18))

18. הלכה היא כי המדובר בנטל כבד המוטל על כתפי המערער ובטענות שיתקבלו רק במשורה, וזאת מטעמים של סופיות הדיון ויעילות ההליך העומדים בבסיס יצירת עבירות ברירת המשפט (ר' רע"פ 1896/18 **נעמה הדני נ' מדינת ישראל** (10.05.18)).

19. לא עלה בידי המערער להרים את הנטל המוטל על כתפיו ולהוכיח באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי לא ידע על קיומם של הדו"חות. וביתר שאת, משאף לשיטת המערער הקנסות שולמו לאחר שהגיעו לכתובת מגוריו. לבטח לא יוכל המערער להיחשב כמי שלא יכול היה לדעת, נוכח אחריותו על פי דין לעבירות שבוצעו ברכב שבבעלותו, כפי שקבע בית משפט קמא.

20. אף לא הוכחו נימוקים מיוחדים אחרים המקימים חשש לעיוות דין היה ותיוותר ההחלטה על כנה, מה גם שהטענה כי אדם אחר נהג ברכב אינה מבססת כשלעצמה, חשש לעיוות דין כאמור (רע"פ 7709/13 **סאסי נגד מדינת ישראל** 28.11.13) וגם פגיעה בפרנסה אינה מהווה נימוק כאמור (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.03.2018)).

21. המערער טוען למעשה כי אשתו המקפידה על תשלום החשבונות, מיהרה ושילמה את הדו"חות הנוגעים לרכב שהיא הנהגת הבלעדית בו, מבלי שדבר קיומם הובא לידיעתו.
- דא עקא כי מהמסמכים הנוספים עלה כי הדו"חות שולמו בכרטיס האשראי של אשת המערער, שלא באופן מידי ושלא בסכום הקנס המקורי.
- גם הטענה כי לא היתה ערה להשלכות התשלום בהיבט של רישום הנקודות אינה עולה בקנה אחד עם העובדה כי בדו"חות שעל שמו של המערער מצוין בפירוש כי כל עבירה נושאת בצידה גם רישום של 8 נקודות.
22. המערער טוען לעיוות הדין שיגרם לו היה וההחלטה תיוותר על כנה, ובעיקר כי תמנע ממנו האפשרות להסב את עבירות המהירות על שמה של אשתו שהיא הנהגת הבלעדית ברכב.
23. אשר לטענה בדבר קיומו של חשש לעיוות דין, חזר בית המשפט העליון על אמות המידה הנדרשות לשם הוכחת טענה זו, מחמת כך שאדם אחר נהג ברכב, בעת ביצוע העבירה, נקבע ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.03.2018) כדלקמן:
- "כאמור, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (עניין נג'אר). בעניין סמארה, טען המבקש כי אדם אחר נהג ברכבו במועד ביצוע העבירה, ולראיה צורף תצהירו של אותו אדם. נקבע, כי אין בכך די על מנת לבסס טענה של עיוות דין, שכן "תצהירו של מר יוסף סמארה, אשר ממנו עולה כי הוא ביצע את העבירה, הינו תצהיר סתמי, ואין בתוכנו כדי להעיד באילו נסיבות בוצעה העבירה, וכיצד זכור למגיש התצהיר מה היו מעשיו... כשנה טרם הגשתו של התצהיר" (וראו גם, רע"פ 2754/12 ביסמוט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.4.2012)). ... גם טענה בדבר פגיעה קשה בפרנסה אינה מובילה למסקנה כי מדובר בעיוות דין (עניין אלפונסו)."**
24. המערער מפנה להודעה המתייחסת לשני כלי רכב שונים שבבעלותו וטוען כי הוא הנהג הבלעדי ברכב האחר ואף אינו כופר בביצוע העבירות הנוגעות לרכב זה, בעוד שאשתו הנהגת הבלעדית ברכב ונהגה בו בעת ביצוע העבירות.
25. אין בעצם התשלום בכרטיס האשראי של אשת המערער כדי להצביע על היותה הנהגת ברכב בעת ביצוע העבירות. זאת ועוד, לא הוצג ואף לא נטען כי הדו"חות הנוגעים לרכב האחר, שולמו על ידי גורם אחר.
26. אף אין בעצם העובדה כי הרכב האחר רשום בספרי החברה של המערער בעוד שהרכב רשום בספרי החברה של אשת המערער כדי לשפוך אור על השאלה מי נהג ברכב בעת ביצוע עבירות המהירות וביתר שאת משעולה ממסמכי הביטוח כי גם המערער וגם אשתו רשאים לנהוג בשני כלי הרכב.
27. גם טענות אשת המערער, באשר לנסיבות הנהיגה ברכב, מידי שבת במשך שלושה שבועות ברציפות, אינן עולות בקנה אחד עם מועדי ביצוע העבירות בפער של מספר חודשים זו מזו.

לאור סך כל האמור לעיל אני מורה על דחיית הערעור.

28.

פסק הדין יועבר לצדדים באמצעות המזכירות

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ט, 24 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.